

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Savin Vladislav,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Savin Vladislav către IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime” privind recunoașterea ilegală a refuzului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Savin Vladislav și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 februarie 2016,

c o n s t a t ă:

La 10.04.2015, Savin Vladislav a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime” și Inspectoratului de Stat al Muncii, prin care a solicitat recunoașterea ilegalității refuzurilor referitoare la cercetarea suplimentară a evenimentului din 10.11.2014, obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii la efectuarea cercetării suplimentare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat că, la 10.11.2014, a înregistrat la IMSP SCM „Sfânta Treime” cererea nr. 556 privind cercetarea accidentului produs în aceeași zi, în biroul directorului spitalului, urmare a căruia reclamantul a fost agresat fizic și maltratată în timpul îndeplinirii atribuțiilor funcționale, fiindu-i provocate leziuni corporale de gravitate medie de către administratorul Direcției sănătății a Consiliului municipal Chișinău, Sinegur Ștefan. Însă la cererea adresată nu a primit răspuns, în termenul stabilit de lege, și, astfel, la 17.12.2014, a adresat IMSP SCM „Sfânta Treime” o cerere prin care a solicitat să-i fie prezentate copiile certificate, autentificate ale tuturor documentelor, întocmite în rezultatul examinării cererii înaintate, inclusiv a ordinului de formare a comisiei pentru cercetarea cazului, explicațiilor persoanelor audiate și a procesului-verbal privind cercetarea evenimentului cu concluzia comisiei.

Prin răspunsul IMSP SCM „Sfânta Treime” nr. 01-13/941 „a” din 20.12.2014,

a primit copia dispoziției din 10.11.2014 cu privire la inițierea anchetei de serviciu și formare a comisiei, întru cercetarea producerii accidentului și copia procesului-verbal nr. 1 din 14.11.2014 privind cercetarea evenimentului, din care reiese că evenimentul din 10.11.2014 se consideră ca accident în afara muncii, fiindu-i refuzată prezentarea celorlalte copii ale documentelor, motivându-se refuzul prin faptul că sunt date cu caracter personal.

Nefiind de acord cu conținutul și concluzia procesului-verbal nr. 1 din 14.11.2014 privind cercetarea evenimentului din 10.11.2014, la 23.01.2015, s-a adresat IMSP SCM „Sfânta Treime” cu cerere privind prezentarea documentelor solicitate în prezența unei persoane împuternicite și în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (3) din Legea privind accesul la informație, însă prin răspunsul nr. 01-13/76 din 04.02.2015, cererea respectivă a fost respinsă.

Considerând că evenimentul în cauză constituie un accident de muncă, la 23.02.2015, reclamantul s-a adresat către IMSP SCM „Sfânta Treime” cu o cerere privind cercetarea repetată și suplimentară a evenimentului examinat, în baza cererii înregistrate la 10.11.2014 sub nr. 556, și reexaminarea procesului-verbal nr. 1 din 14.11.2014 privind cercetarea evenimentului în cauză, anexând copiile tuturor documentelor ce se referă la acest eveniment.

Prin răspunsul IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime”, expus prin scrisoarea nr. 01-13/255 din 20.03.2015, i-a fost refuzată admiterea cererii respective, pe motiv că comisia nu a stabilit careva probe noi, care ar putea duce la o altă apreciere a evenimentului din 10.11.2014, concluzia fiind bazată pe pct. 37 din Regulamentul privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361 din 22.02.2005.

Concomitent, cu adresările către IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime”, reclamantul s-a adresat cu cereri și Inspectoratului de Stat al Muncii, și anume, prima cerere a fost înregistrată la 10.11.2014 cu nr. S-1985, iar a doua la 12.11.2014 sub nr. S-2003/14, însă, deoarece ulterior i s-a solicitat să indice faptul, că nu are nevoie de răspuns, a fost informat, verbal, privitor la întocmirea de către IMSP SCM „Sfânta Treime” a procesului-verbal din 14.11.2014. Ulterior, la 17.12.2014, reclamantul a adresat Inspectoratului de Stat al Muncii cererea nr. 1816 și a solicitat să-i fie prezentate copiile certificate și autentificate ale tuturor documentelor, întocmite ca urmare a examinării cererilor nominalizate, inclusiv a hotărârii adoptate. Prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 1816 din 13.01.2015, i-a fost refuzată prezentarea copiilor documentelor solicitate, motivându-se prin faptul că sunt date cu caracter personal, iar anterior răspuns în scris nu a solicitat.

În legătură cu cele arătate, reclamantul a solicitat recunoașterea drept nefondate și ilegale a refuzului IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime”, expus prin scrisoarea nr. 01-13/255 din 20.03.2015, privitor la admiterea cererii înregistrate cu nr. 196 din 23.02.2015 și refuzul Inspectoratului de Stat al Muncii, expus prin scrisoarea nr. 260 din 18.03.2015, privitor la admiterea cererii înregistrate cu nr. 260 din 23.02.2015, ambele referitoare la cercetarea suplimentară a evenimentului din 10.11.2014 și reexaminarea procesului-verbal nr. 1 din 14.11.2014, întocmit de IMSP SCM „Sfânta Treime”, modificarea conținutului și concluziei acestuia; obligarea IMSP Spitalul Clinic Municipal

„Sfânta Treime” și Inspectoratului de Stat al Muncii să efectueze cercetarea suplimentară a evenimentului din 10.11.2014; să reexamineze procesul-verbal nr. 1 din 14.11.2014, întocmit de IMSP SCM „Sfânta Treime”; să modifice conținutul și concluzia acestuia, cu constatarea faptului drept accident la locul de muncă și întocmirea actului respectiv; obligarea IMSP Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime, Inspectoratului de Stat al Muncii să prezinte copiile certificate și autentificate ale tuturor documentelor, care au servit temei pentru întocmirea procesului-verbal nr. 1 din 14.11.2014 privitor la cercetarea evenimentului din 10.11.2014.

Pe parcursul examinării pricinii, reclamantul și-a modificat cerințele, motivând că administrația IMSP SCM „Sfânta Treime” se află în conflict cu reclamantul, deoarece este intentată acțiunea privind restabilirea în funcție și încasarea plăților, iar concluziile reprezentanților spitalului contravin concluziilor organului de urmărire penală și consideră că acest pârât nu va fi obiectiv la reexaminarea procesului-verbal nr. 1 din 14.11.2014. Astfel, a solicitat obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii să efectueze, în termen de 7 zile, cercetarea evenimentului din 10.11.2014, să reexamineze procesul-verbal nr. 1 din 14.11.2014, întocmit de IMSP SCM „Sfânta Treime”, reieșind din circumstanțele noi apărute și probele suplimentare prezentate în cadrul actualei cereri, cu întocmirea desinestătător a procesului-verbal respectiv, în care să fie constatat faptul că în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, în orele de lucru, în biroul de serviciu și în prezența directorului instituției și șefii serviciului resurse umane, V. Savin a fost agresat și maltratată de către Ștefan Sinegur, ca urmare a comportamentului huliganic al ultimului, care a avut drept consecință pierderea temporară a capacității de muncă, fiindu-i cauzate leziuni corporale de gravitate medie, fapt care, conform pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1361 din 22.12.2005, constituie accident la locul de muncă. Suplimentar a mai solicitat încasarea, în mod solidar, a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din 24 februarie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 12.09.2016, Savin Vladislav și reprezentantul recurentului, avocatul Valentin Găină, au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 și a hotărârii Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din 24 februarie 2016, prin care au solicitat casarea acestora cu restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului, au indicat că nu sunt de acord cu argumentul instanței de apel privitor la legalitatea hotărârii instanței de fond, în sens că instanța de fond a examinat pricina sub toate aspectele, a stabilit și a elucidat toate circumstanțele importante ale cauzei, a apreciat corect probele administrate și a concluzionat just că cerințele reclamantului sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel a redat doar conținutul actelor normative, fără a elucida toate motivele de respingere a argumentelor înaintate de reclamant.

La 28.11.2016, Inspectorat de Stat al Muncii a depus referință la recursul declarat de Savin Vladislav și reprezentantul recurentului, avocatul Valentin Găină, prin care a solicitat respingerea recursului.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în cererea de recurs și referință, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Savin Vladislav, reprezentantul recurentului, avocatul Valentin Găină, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul declarat de către Savin Vladislav, reprezentantul său, avocatul Valentin Găină, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece temeiurile invocate de recurent și reprezentantul său nu indică la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci sunt axate pe critici lipsite de suport legal.

În așa mod, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat, conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în cercetarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de

către Savin Vladislav și reprezentantul său, avocatul Valentin Găină, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Savin Vladislav și reprezentantul său, avocatul Valentin Găină.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas